

VI ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

**«УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ
ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПІДПРИЄМСТВ
РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ
ЕКОНОМІКИ»**

17 листопада 2021 року
м. Полтава

**Міністерство освіти і науки України
Полтавський державний аграрний університет
Департамент агропромислового розвитку
Полтавської обласної державної адміністрації
ННЦ Інститут аграрної економіки НАН України
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Сумський національний аграрний університет
Дніпровський державний аграрно-економічний університет
Одеський державний аграрний університет
Луганський національний аграрний університет
Львівський національний аграрний університет
Білоруський державний аграрний технічний університет
Міжнародний інститут трудових і соціальних відносин (Білорусія)
Євразійський національний університет ім. Л. М. Гумільова (Казахстан)**

Матеріали

VI Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з міжнародною участю «Управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки»

**17 листопада 2021 року
м. Полтава**

УДК 330.15:334.723
ББК 65.291.5

Управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки : матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з міжнародною участю, 17 листопада 2021 р. Полтава : ПДАУ, 2021. 524 с.

У матеріалах конференції розглядаються аспекти методології і практики управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки.

Збірник розрахований на науково-педагогічних працівників, аспірантів, здобувачів вищої освіти, фахівців-практиків.

Матеріали друкуються мовою оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори.

веде до зниження витрат на переговори, моніторинг та забезпечення виконання. Це призводить до більшої ймовірності встановлення співпраці та її стійкості. Можливістю для успіху розбудови комунікацій є створення багатогалузевих гнучких механізмів управління, які виникають як продукт спільних дій місцевих учасників, охоплюючи такі аспекти як:

- підтримка постійної комунікації між учасниками;
- довіра;
- стандарти та зрозумілі усім учасникам правила гри;
- включеність учасників до процесів розвитку.

Для громад співпраця є ключовою потребою, оскільки необхідно постійно створювати зв'язки та вдосконалювати мережі, які здатні впоратися з новими викликами, з якими вони стикаються.

Список використаних джерел:

1. Arieli, T. Intermunicipal cooperation and ethno-social disparity in peripheral regions. *Reg. Stud.* 2018, 53, 183–194.
2. Borza, A.; Nistor, R.; Mitra, C.; Bordean, O. Social enterprise and competitiveness. *Manag. Mark.* 2009, 4, 19–34.
3. Chan, C.H.; Chui, C.H.K.; Chan, K.S.T.; Yip, P.S.F. The role of the social innovation and entrepreneurship development fund in fostering social entrepreneurship in Hong Kong: A study on public policy innovation. *Soc. Policy Adm.* 2019, 53, 903–919.
4. Stead, D.; Meijers, E. Spatial planning and policy integration: Concepts, facilitators, and inhibitors. *Plan. Theory Pract.* 2009, 10, 317–332
5. Teles, F. *Local Governance and Inter-Municipal Cooperation*; Palgrave Macmillan: New York, NY, USA, 2016; pp. 1–31.
6. Wiesinger, G. The importance of social capital in rural development, networking and decision-making in rural areas. *J. Alp. Res.* 2007, 95, 43–56.

*П.В. Пузирьова, к.е.н., доцент,
І.О. Календюк, здобувач вищої освіти
Київський національний університет технологій та дизайну*

СУТНІСТЬ МІЖНАРОДНОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах кожен уряд кожної країни оподатковує фізичних та юридичних осіб податком на прибуток. Відповідно до цього системи оподаткування дуже різноманітні, а тому немає загальних правил, які б діяли у кожній країні. Ці варіації створюють потенціал для подвійного оподаткування (коли однаковий дохід оподатковується різними країнами), або взагалі до неоподаткування (коли дохід не оподатковується жодною країною).

Податки можуть стягуватися з різних показників доходу, наприклад, з чистого прибутку, валових надходжень, валового прибутку, конкретних категорій надходження. Як правило, там, де оподатковується дохід у всьому світі, передбачається зменшення податків або іноземних кредитів для податків, сплачених іншим юрисдикціям. Ліміти майже повсюдно накладаються на такі кредити. У транснаціональних корпораціях зазвичай працюють міжнародні податкові спеціалісти, діяльність яких спрямована на те, щоб зменшити свої податкові зобов'язання у всьому світі.

Актуальним проблемам міжнародного оподаткування присвячено дуже багато

праць, серед яких відзначились такі автори: Л. Воронова, Ю. Демянчук, А. Ковальчук, А. Козиріна, М. Кучерявенко, Л. Лабезник, І. Ларютіна, І. Олендер, С. Пепеляєв, І. Петраш, С. Сутиріна, О. Черевко, А. Шакирянова, В. Шамрай, В. Шкарупа та ін.

Міжнародне оподаткування - це визначення податку на особу чи підприємство, що підпадають під дію податкового законодавства різних країн, або міжнародних аспектів податкового законодавства окремої країни. Країни зазвичай певним чином територіально обмежують сферу свого оподаткування прибутку або передбачають компенсацію оподаткування, що стосується екстериторіальних доходів. Спосіб обмеження, як правило, має форму територіальної системи, системи проживання або системи виключення. Деякі уряди намагалися пом'якшити різні обмеження кожної з цих трьох широких систем, запровадивши гібридну систему з характеристиками двох або більше.

Міжнародне оподаткування - поняття, яке використовується для позначення суспільних відносин, які пов'язані з оподаткуванням державою осіб, що підпадають під її податкову юрисдикцію, зокрема іноземних фізичних та юридичних осіб, які тимчасово знаходяться на території відповідної держави [1].

Резиденти України здійснюють оптимізацію податкового навантаження у процесі співпраці із контрагентами з інших країн шляхом отримання довідки-підтвердження статусу податкового резидента України, яку видає державна податкова інспекція за місцем знаходження юридичної особи (місцем проживання фізичної особи) на своєму бланку протягом десяти робочих днів з моменту подання письмового звернення такої особи [2].

Окрім того, важливе значення для міжнародного оподаткування в Україні мають відповідні міжнародні договори, які укладаються спеціально для уникнення подвійного оподаткування. Листом від 23.01.2014 №1535/7/99-99-12-01-03-17 Міністерство доходів і зборів України повідомило, що в Україні набрали чинності міжнародні договори про уникнення подвійного оподаткування з Австралією, Азербайджаном, Алжиром, Бельгією, Білорусією, Болгарією, Бразилією, Великою Британією, В'єтнамом, Вірменією, Грецією, Грузією, Данією, Єгиптом, Естонією, Ізраїлем, Індією, Індонезією, Іраном, Ісландією, Італією, Йорданією, Казахстаном, Канадою, Кіпром, Киргизстаном, Китаєм, Республікою Корея, Кувейтом, Латвією, Литвою, Македонією, Марокко, Мексикою, Молдовою, Монголією, Нідерландами, Норвегією, Об'єднаними Арабськими Еміратами, Пакистаном, Південно-Африканською Республікою, Польщею, Португалією, Російською Федерацією, Румунією, Саудівською Аравією, Сінгапуром, Сирією, Словаччиною, Словенією, США, Таджикистаном, Таїландом, Туреччиною, Туркменістаном, Угорщиною, Узбекистаном, Фінляндією, Францією, Федеративною Республікою Німеччина, Хорватією, Чехією, Швейцарією та Швецією [3].

До того ж, відповідно до ст. 7 Закону України «Про правонаступництво України», Україна є правонаступником прав і обов'язків за міжнародними договорами СРСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки [4]. Україна є правонаступником СРСР у договорах з Іспанією, Малайзією та Японією.

Згідно із ст. 103 Податкового кодексу України, застосування правил міжнародного договору України здійснюється шляхом звільнення від оподаткування доходів із джерелом їх походження з України, зменшення ставки податку або шляхом повернення різниці між сплаченою сумою податку і сумою, яку нерезиденту необхідно сплатити відповідно до міжнародного договору України [5].

Слід звернути увагу, що 16.01.2020р. до Податкового кодексу України було внесені серйозні зміни щодо правил міжнародного оподаткування [6]. Зокрема, уточнено перелік податкових агентів, які зобов'язані утримувати податок під час виплати доходів на користь нерезидентів, чітко визначено, що такими податковими агентами також є юридичні особи, які обрали спрощену систему оподаткування, фізичні особи-підприємці та фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність.

Окрім того, розширюється поняття «дивіденди», до яких прирівнюються, наприклад, виплати дивідендів у негрошовій формі, виплати на користь нерезидента-засновника/учасника української компанії у розмірах, що призводять до зменшення нерозподіленого прибутку української компанії, та здійснюються у зв'язку з певними змінами, операції з пов'язаними особами-нерезидентами, резидентами, так званих, низько податкових юрисдикцій та нерезидентами, які не сплачують корпоративний податок та ін. [7, 8].

Таким чином, міжнародне оподаткування в Україні спрямоване на уникнення подвійного оподаткування. Для цього нашою державою укладено безліч міжнародних договорів, які встановлюють пільгові режими для резидентів та нерезидентів України. Застосування правил міжнародного оподаткування здійснюється шляхом звільнення від оподаткування доходів із джерелом їх походження з України, зменшення ставки податку або шляхом повернення різниці між сплаченою сумою податку і сумою, яку нерезиденту необхідно сплатити відповідно до міжнародного договору України.

Список використаних джерел:

1. Олендер І. Я. Міжнародне подвійне оподаткування : до історії питання. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2019. №3. С. 99-101.
2. Про підтвердження статусу податкового резидента України : наказ Державної податкової адміністрації України від 12.04.2002 №173. Верховна Рада України. Законодавство : офіційний вебсайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 18.09.2021).
3. Щодо міжнародних договорів про уникнення подвійного оподаткування : лист Міністерства доходів і зборів України від 23.01.2014 №1535/7/99-99-12-01-03-17. Верховна Рада України. Законодавство : офіційний вебсайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 18.09.2021).
4. Про правонаступництво України : Закон України від 12.09.1991 №1543-XII. Верховна Рада України. Законодавство : офіційний вебсайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 18.09.2021).
5. Податковий кодекс України від 02.12.2010 №2755-VI. Верховна Рада України. Законодавство : офіційний вебсайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 18.09.2021).
6. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві : Закон України від 16.01.2020 №466-IX. Верховна Рада України. Законодавство : офіційний вебсайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 18.09.2021).
7. Міжнародне оподаткування: що змінилось у правилах та коли вони запрацюють? Вісник. Офіційно про податки : офіційний вебсайт. URL: <http://www.visnuk.com.ua> (дата звернення: 18.09.2021).
8. Пузирьова П. В. Характеристика податкового менеджменту та ознаки його

ефективності в сучасних умовах / П. В. Пузирьова, Ю. Г. Ковальська // Формування ринкових відносин в Україні. – 2012. – № 2 (129). – С. 36-39.

*П.В. Пузирьова, к.е.н., доцент,
Ю.Ю. Кондратюк, здобувач вищої освіти
Київський національний університет технологій та дизайну*

СТИМУЛЮВАННЯ ПРАЦІ ЯК СИСТЕМА ТРУДОВОГО ЗАОХОЧЕННЯ

Одним із самих важливих напрямів заохочення на підприємствах є матеріальне стимулювання праці, що обумовлює впровадження і використання таких стимулів праці, які пов'язані з розподілом заробітної платні у відповідності із кількістю і якістю праці. Політика винагороди за працю і стимулювання організовується на кожному підприємстві так, щоб розумна ініціатива працівника була направлена на підвищення продуктивності праці, підвищення свого професіоналізму і надавала працівнику можливість збільшувати своєю працею свій дохід [1-5].

Основними показниками, що характеризують ефективність використання персоналу підприємства є: ефективність використання трудових ресурсів підприємства, що характеризує продуктивність праці; продуктивність праці – визначається кількістю продукції, обсягом роботи, що виробляються в одиницю робочого часу або витратами на одиницю продукції, роботи, що вироблена. Основними показниками продуктивності праці на підприємстві є виробіток і трудомісткість [6-8].

Основою оплати праці є ціна (вартість) робочої сили як фактору виробництва (будь якої діяльності), що визначається її граничною продуктивністю і забезпечується на ринку праці шляхом узгодження інтересів працедавця і найманого працівника при участі держави. Основні чинники, що визначають рівень заробітної платні на підприємстві обумовлені внутрішніми і зовнішніми факторами, такими є: результати господарської діяльності підприємства, рівень його продуктивності (рентабельності); рівень безробіття в регіоні серед працівників спеціальностей; рівень впливу профспілок, конкурентів та держави; кадрова політика підприємства [9-12].

Заохочувальна роль заробітку на підприємствах буде підвищуватись за умови здійснення відповідних заходів з боку керівників. До таких заходів, які будуть сприяти заохоті праці можна віднести: покращення трудової дисципліни та організації праці, нормування праці завдяки обґрунтованості і своєчасності перегляду норм та нормативів; зміну структури витрат виробництва внаслідок впровадження режиму економії та сучасних економічних технологій, які дозволять зменшити матеріальні та деякі інші витрати на користь оплати праці робітників; підвищення рівня професіоналізму працівників, аргументоване скорочення їх зайвої кількості; впровадження гнучкої системи преміювання, доплат і надбавок за складність та інтенсивність праці; за економію сировини матеріалів; інновації та раціоналізаторство; разових винагород; введення показників залежності суми зарплатні від особистого внеску конкретного співпрацівника (коефіцієнтів трудової участі) тощо [13].

Головне значення в умовах непередбачуваності ринкового середовища набуває співвідношення між основною зарплатнею, і додатковою у вигляді премій та інших